

DECIZIA NR.86/28.11.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a fost investită în temeiul art.179 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu soluționarea contestației formulate de X , împotriva DECIZIEI DE IMPUNERE ANUALĂ pentru veniturile realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2004 nr./26.09.2005, emisă de Administrația Finanțelor Publice a orașului Agnita.

Contestația a fost depusă în termenul impus de art.177 din O.G.92/2003 R, fiind înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a orașului Agnita sub nr./03.11.2005, iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu cu nr.07.11.2005.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin DECIZIA DE IMPUNERE pe anul 2004 nr./26.09.2005, privind stabilirea impozitului pe venitul anual global datorat, în sumă de XXXX lei RON.

I. Prin contestația formulată, petenta invocă următoarele :

- organul fiscal nu a dedus din venitul global pe anul 2004, cheltuielile efectuate pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, în limita sumei de XXXX lei RON, (deși valoarea cheltuielilor efectuate s-a ridicat la suma de XXXX lei RON) cu toate că legislația în vigoare permite *“ca dovada manoperei pentru lucrările efectuate să fie făcută prin declarație pe proprie răspundere în cazul realizării lucrărilor în regie proprie, din această permisivitate rezultând clar intenția legiuitorului de a fi acordate aceste deduceri”*.

II. Organul fiscal prin DECIZIA DE IMPUNERE nr/26.09.2005 și referatul cu propunerile de soluționare al contestației, reține următoarele :

D-na X, nu beneficiază de facilitatea fiscală prevăzută la art.86 alin.1 lit.c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, întrucât lucrările de reabilitare a locuinței, destinate

reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătățirii confortului termic, realizate în anul 2004, nu sunt efectuate la locuința de domiciliu.

III. Având în vedere constatările organului fiscal, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației, reține următoarele :

În fapt : D-na X , a solicitat la data depunerii declarației de venit global pe anul 2004 (și a documentelor justificative anexate), deducerea din venitul anual global a cheltuielilor efectuate pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură, în scopul îmbunătățirii confortului termic, respectiv la imobilul situat în XXXX, facilitate prevăzută la art.86 alin.1 lit.c) din legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Din xerocopia cărții de identitate anexată la dosarul cauzei, valabilă în perioada 30.09.2002 – 01.10.2012 reiese că d-na X , are domiciliul în, XXXXX

În drept, sunt aplicabile prevederile art.5 din H.G. 1234/2004 pentru aprobarea Procedurii privind deducerea din venitul anual global a cheltuielilor pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătățirii confortului termic care stipulează : *“Deducerea reprezentând cheltuielile pentru reabilitarea termică a locuinței se acordă persoanei fizice care o deține în proprietate”.....*, coroborate cu prevederile art.6 din același act normativ, care precizează : *“Facilitatea se acordă pentru veniturile supuse procedurii de globalizare în anul de impunere, indiferent de data construirii locuinței de domiciliu, pe baza documentelor care atestă efectuarea cheltuielilor în anul respectiv, pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătățirii confortului termic al acesteia”.*

În consecință, are dreptul la deducerea cheltuielilor pentru reabilitarea termică a locuinței, numai contribuabilul care este proprietar sau coproprietar al locuinței și care are și domiciliul în această locuință conform datelor înscrise pe actul de identitate.

Prin urmare, locuința de domiciliu este cea specificată în actul de identitate.

În conformitate cu prevederile art.10 alin.(1) din Legea 105/1996 privind evidența populației și cartea de identitate, cu modificările și completările ulterioare, cartea de identitate este documentul cu care se face dovada identității și a domiciliului, ca urmare locuința de domiciliu este cea specificată în actul de identitate.

Menționăm că, petenta anexează la dosarul contestației în xerocopie autocolantul tip, din care rezultă că și-a stabilit reședința în orașulXXXXXXXX, pentru perioada 26.04.2005 – 26.04.2006.

Or, potrivit art.29 din O.U.G. nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, reședința este adresa la care persoana fizică locuiește temporar mai mult de 15 zile, alta decât cea de domiciliu.

Art.30 (2) din același act normativ stipulează că, mențiunea de stabilire a reședinței se acordă numai pentru perioada solicitată, dar nu mai mare de un an și are valabilitatea pe timpul cât persoana locuiește în mod efectiv la adresa declarată ca reședință. La expirarea acestui termen, persoana poate solicita înscrierea unei noi mențiuni de stabilire a reședinței.

De reținut că, în mod întemeiat organul fiscal a apreciat că petentul nu beneficiază de facilitatea prevăzută la art.86 alin.1 lit.c) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Pentru considerentele reținute în baza art.180 (1) și 181 (5) din O.G.92/2003 republicată,

D E C I D E :

- respinge contestația formulată de X împotriva Deciziei de impunere nr./26.09.2005, prin care se stabilește un impozit pe venitul anual global pe anul 2004 deXXXX lei RON, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu, în termen de 6 luni de la comunicare.